

Johann Bacmeister

**Sacra Meditatio Qua ad Salvatoris Et Redemptoris Generis Humani Jesu Christi
Natalitia Pie devoteq[ue] celebranda Omnes Academiae Cives solenniter invitat
serioq[ue] hortatur : P. P. Rostochii ... Anno cl Ic LXI.]**

Rostochii: Kilius, [1661]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734924240>

Druck Freier Zugang

RU. Progr. 1661.

Johann Daemister

Progr. natalitium

79.
SACRA MEDITATIO

Quâ ad
SALVATORIS ET RE-
DEMPTORIS GENERIS
HUMANI

JESUCHRISTI
NATALITIA

Pie devoteq; celebranda
Omnes Academiae Cives so-
lenniter invitat serioq; hor-
tatur.

RECTOR
ACADEMIAE ROSTOCHIENSIS
JOANNES BACMEISTERUS
Med. D. Prof. P. & Poliater.

ROSTOCHII,
Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

79.

SACRA MEDITATIO

SALVATORIS ET RE-

DEMPTORIS GENERIS

HUMANI

IESU CHRISTI

NATALE

Guines Academiæ Civis Jo-

hannet in v. s. l. s. p. h. o. r.

LAGN.

R A C T O R

ACADEMIÆ ROSTOCHENSIS

IOHANNES BACHMEISTERUS

Med. D. Tit. P. & P. o. l. l. i. c. e. r.

R O S T O C H I I

Typ. JOHANNIS KLUG, Acad. Typogr.

Nter varia variorum Mortalium Vota maxime *B. Aurelii Augustini* elucere, quo Hippo-
nensis ille Episcopus optasse dicitur; *Videre CHRISTUM in Carne, Romam in flore, Paulum in ore*, vel luce meridianâ clarius est. Sive enim *Mida* Phrygiæ tyranni, qui optasse perhibetur, ut si quid attingeret, id prorsus omne in aurum subito mutaretur: Sive *Thesi*, qui à Neptuno avo suo (ut in fabulis est) tria postularat, ut scilicet Minotaurum conficeret; ut sibi ad inferos pateret aditus; & ut Hippo-
politum, suum & Hippolitæ Amazonis filium, qui sibi esset suspectus de Phædrâ noverca, ulcisceretur: Sive *Phæthontis* Solis ex Clymene Oceani & Tethyos filia, filii, quem optasse legimus, ut in currum patris tolleretur, unoque die paterni currus habentæ sibi permitterentur: Sive *Augusti* & *Tiberii* Imperatorum, quorum *iste* Scipionis fortitudinem, Pompeji benevolentiam & Cæsaris fortunam à Deo precibus petiisse, *hic* verò vivere tantisper optasse, donec Reipublicæ prodesset, anteriorum temporum annales perhibent: Sive aliorum quorundam Vota consideremus, fateri omnino cogimur, illa vel stolidi, vel inutilia, vel nociva maxime fuisse, atque hinc Augustini Votû omnia reliqua, quamvis Imperatoria, infinito post se discrimine relinquere. Nam quæcunque ad hoc tam exiguum tamque breve vivendi curriculum, quod nobis Natura circumscriptit, bene, honestè, beateq; conficiendum non parû facere videntur, ea quam fieri potuit brevissimè complexus fuit Augustinus, quando Fratrem & Redemptorem suum oculis adspicere, filiumque DEI incarnatum cognoscere cupivit: nec non florentissimum Reipublicæ bene constituræ statum, qualis olim Romanæ Reip. erat, coram cernere optavit: insuper etiam summum gentium Doctorem Paulum illum Apostolum viva voce docentem audire gestivit. Et certè quis nostrum, qui in Christianam reli-

religione sancte compromissimus, eam que subinde iactamus, id quod ex tri-
bus Augustini optatis erat primum, *videre scilicet CHRISTUM in Carne,*
non expeteret? Cujus quæso oculi, *eum, in quo promissiones DEI complete uni-*
verse sunt, quæ quidem per os sanctorum Prophetarum prædictæ, in scriptu-
ris extant: *eum per quem facta & condita sunt cuncta, & sine quo factum est nihil*
quod factum est: eum, in quo etiam consistunt omnia, coram cernere non deside-
rarent? Quis quæso ab omni pietatis sensu tam esset alienus, qui illum in quo
simul Pater videtur qui que *humanum genus omne,* per peccatum temporali pa-
riter ac æternæ morti, obnoxium, *reparavit,* satisfactione divinæ iustitiæ ex-
soluta, Morte abolitâ, Diabolo victo, Inferno expugnato, vitam æternam o-
mnibus meritis est, & efficaciter etiam confert & applicat singulis in ipsum
credentibus, humanâ specie ac figurâ inter homines versantem & cum ho-
minibus conversantem, nec non multas res novas admodum & prorsus admi-
rabiles divinâ virtute patrantem adspicere oculis & de facie ad faciem videre
non exoptaret. Quis obsecro, nisi ferus & ferreus, hoc cum immortali ipse
mortalis versari ac conversari cupidius non expeteret: Quibus illius perso-
næ, quæ omnes thesauros divinæ sapientiæ ac scientiæ in se reconditos habet,
societas atque conspectus in his terris non esset jucundissimus? Nisi cum Ger-
gesenis illis omnium mortalium quos unquam terra aluit stupidissimis atque
misserrimis, quorum Matth. cap. 8. meminit, quod Jesu in Carne viso, roga-
rint eum, ut transiret è sinibus eorum, Christo in Carne versanti adesse noluis-
semus. quod tamen neminem nisi prorsus cæcum propriæque salutis planè
immemorem facturum crediderim. Felices certè multis nominibus judi-
candi sunt Pastores Bethlehemitici, Magi ex Persia provenientes, item que
alii non pauci, quorum animus ita fuit affectus, ut nusquam suavius acquiesce-
rent, quam in hoc ipso *θεωρωματι*, quem humanâ carne indutum coram
intuebantur. Beatos verè pronunciamus Apostolos, qui Christum in Carne
totam Palæstinam pedibus peragrantem, stupendaque miracula virtute pro-
pria edentem; sequebantur, verba suavissima facientem audiebant; cum eo
sæpe colloquebantur, cibum unâ capiebant, in ejus complexu hærebant. Bea-
tos judicamus oculos, qui honorem ac Majestatem universam Verbi incarnati
viderunt, quam Apostoli omnes in ejus concionibus atque miraculis lucen-
tem ceu *stellam ex Jacob* sive *Solem Justitiæ* viderunt ipsi, & Petrus unâ cum Ja-
cobo & Joanne in super etiam per visionem quandam in Monte Thabor. Bea-
tas etiam aures, quas audivisse verbum vitæ æternæ notum est. Beatas insu-
per manus, quas contrectasse illud ipsum verbum incarnatum in sacro Codice
legi-

legimus. Quis vel eorum, quos aut inanium dignitatum fluxarumq; opum
sitis adurit, aut terrestrium voluptatū illecebræ molliunt, per Athonis & Cau-
casi nives, perque ferventes Libiæ arenas æstuosa ac pulverulenta via pericu-
lofissimum longiffimumq; iter pedibus haud ingrederetur, ipsum illum oculis
ut videret, quem Patres olim atque Patriarchæ verâ religione celebres, ut & po-
tentiffimi complures Reges contueri unice quidem optarunt, sed voti tamen
sui compotes fieri minime potuerunt? *Salomonem* Regem illum (qui omnium,
quos Sol unquam aspexit, sapientiffimus jam olim credebatur) *Sabaorum Re-*
gina oculis ut adspiceret suis & longis & non tutis itineribus Hierosolymam
contendit. Nonne hæc ipsa Regina lubentius ad Christum ipsum Deum
in Carne manifestatum, quam ad Salomonem iter fecisset? Nonne potius
ex illo divinæ sapientiæ perenni fonte limpidiffimam aquam æternæ vitæ effe-
ctricem, quàm ex istoc humanæ sapientiæ rivulo turbidam multisque tum
erroris tum ignorantæ sordibus conquinatam aquam hausisset? Merito itaq;
Augustino in opatis potiffimum fuit, ut cœlestium rerum fontes in-
spiceret, atque ex hisce aquam vitæ sempiternæ hauriret, ipsiffimam sapien-
tiam divinam coram intueretur; non vero terrestrium rerum rivulos con-
staretur. *Massaniffam* Numidarum Regem toto vitæ spatio (prout Historici
referunt) *mirum tenuit desiderium Publii Cornelii Scipionis*, quem quidem tam
Romanis quam gentibus nationibusque exteris omnibus, omnis generis vir-
tutes conspicuum fecerant. Tandem vero eundem hunc Scipionem sub tór-
rido illo Africæ sinu ad se venientem complexus Massaniffa, qui jam ad sum-
mam vixerat senectutem, collacrumavit, aliquantoque post in cœlum suspe-
xit, & grates, inquit, tibi ago summe Sol, vobisque reliqui cœlites, quod an-
tequam ex hac vitâ migro, potestas mihi concessa sit conspiciendi in meo Re-
gno & his tectis Publium Cornelium Scipionem, cujus ego nomine ipse re-
creor. Verum Augustine vir sanctissime, quid tibi potius fuisset, si id, quod in
votis habebas, obrinere potuisses, quam ut continuo ad cœlestis hujus nostri
Ducis atq; Principis complexum cucurrisses, illum que tum exosculatus, tum
tibi ipsi gratulatus, tum denique inaudita plane læticia perfusus fuisses, nec
summo Soli, nec reliquis cœlitibus (uti Ethnicus ille Massaniffa) sed potius
sublatis in cœlum manibus omnium rerum auctori ac conservatori DEO tri-
ni singularibus verbis gratias egisses, quod antequam hanc vitam cum morte
commutare coactus esses, CHRISTUM toties expetitum tuis oculis conspe-
xisses. Christum autem in carne coram oculis intueri cum Augustino & mul-
tis Regibus ac Prophetis optare hoc ipso quidem die possumus, sperare autem
aut

aut consequi, quod optamus, in mortali hoc nostro corpore non possumus. Est enim Immanuel noster semper *stet in medio duorum aut trium in nomine ipsius congregatorum*: nostri tamen oculi tenentur, & tenebuntur hinc vitâ, ne cernant ipsum. Quod autem unicum adversus hoc damnum superest remedium, ecce DEI gratuita clementia ac bonitas ipsa nobis præstitit: nempe, ut Filium DEI incarnatum, licet eum de facie ad faciem videre jam nobis integrum non sit, nihilominus nunc tamen per specillum in ænigmate videamus, itemque adhuc nobiscum loquentem & nos erudientem audiamus, scrutantes videlicet scripturas Prophetarum & Apostolorum, quæ sunt vox ipsius Filii DEI. Audiamus autem eum non jam fasciis amplius involutum, neque in præsepio jacentem, sed ad dextram Patris cœlestis summa cum gloria regnantem; Quæramus CHRISTUM indefinenter in verbo, quo illi una cum merito & omnibus ipsius beneficiis spiritualibus ac cœlestibus inveniemus. Inveniemus autem certè, & simul cum eo destructionem malorum omnium, quibus propter peccatum premitur Humanum genus omne. Ac proinde erimus beatiore aut feliciores aliquam multis, quibus Christum in Carne coràm oculis aspicere datum fuit. *Nam non omnis qui videt Filium habet vitam æternam, sed omnis qui credit in eum. Beati sunt qui non viderunt, & crediderunt: Beati sunt qui audiunt verbum DEI ac custodiunt illud, Beati sunt omnes qui confidunt in eo.* Erimus, dico, verè beati si fidei oculis accuratius intueamur Domini nostri JESU CHRISTI dicta factaque omnia, quæ quidem in sacris literis annotata à Spiritu Sancto sunt per Evangelistas & Apostolos. Et certe hoc ipso tempore quo intelligimus, tandem cunctis gentibus desideratum, Patrum gemitibus & votis tories expetitum, Salvatorem in hanc lucem editum esse, ut nos Diabolo mancipatos dissolutio nostræ captivitatis jugo in libertatem assereret, omninò nostrarum erit partium, ut in Divinæ majestatis conspectum, ad salutandum, amplexandum & exosculandum hunc puerulum nostræ salutis auctorem prodeamus; ut religiose recolamus Salvatoris nostri incarnationem: Incarnati generationem & nativitatem: Nativitatis splendorem & fructum. Reputate namque, Genesia celebrari hoc tempore non Monarchæ alicujus vel Regis aut Dinastæ secularis, qualia inter ludos & spectacula sive Græcorum sive Romanorum temporibus, solenniter fuisse observata annales varii prodiderunt, sed ejus, qui DEUS, qui Rex, qui Pater noster, qui JESUS & CHRISTUS noster est. Deus homo factus est: Deus in limum descendit, ut homo limus descenderet in DEUM: Hodie vera Vestæ virgo regia stirpe superbiens, at hu-

humili veste incedens Amazonum Babyloniarum dormitorem verum & potentem mirabili partu edidit, filium de Patre, hominem de Matre, de matre sine patre, de patre sine tempore, de matre sine semine peperit. Magnum hoc est pietatis Mysterium, Magnum dilectionis indicium. Coniuncta quippe ad invicem sunt DEUS & Homo; Mater & Virgo, Fides & cor hominum. De æterno nascitur coæternus; in Majestate reperitur humilitas, in virtute infirmitas, in abundantia paupertas, in æternitate mortalitas, in DEO Homo, in homine DEUS, Manifeste magnum est pietatis Sacramentum, inquit D. Paulus, quod manifestatum est in carne, justificatum in Spiritu, apparuit angelis, prædicatum gentibus, creditum est in Mundo, assumptum est in gloria. Exclamemus profecto oportet cum Propheta; Generationem ejus quis enarrabit? Frustra hic Aculeones, frustra sudant Curiones, qui rationes decempedâ immensos hujus Mysterii metiuntur agros; Etiam si totos nos speculationi huic sacræ impenderimus, quomodo cum semper sit in æternitate natus, semper tamen nascatur, nunquam nasci ex Patre desinat, quid quæso assequemur aliud, quam ut agentes de DEI profundo mergamur in profundum. Eam vix quæ tempori inclusa est, nativitatem omni pervestigemus tempore, Natus enim, & hic mirabiliter. Nam quamvis Virginei istius partus modum sacræ literæ non definiant, nec diserte doceant atq; expriment, an juxta matrum omnium naturam apertis matris Virginalibus claustris Christus ex Virginis Mariæ utero egredi atq; verus & naturalis homo nasci dignatus sit, an verò præter rerum seriem & Naturæ leges atq; ordinem usitatum Virginis Matris utero planè clauso in lucem prodierit miraculosè. Nos tamen, quos decet de Incarnatione & Nativitate Christi alta maximaq; pia & sentire & loqui, pie sane credimus, filium DEI Immanuelem nostrum esse Virum illum, quem Maria (quippe Mater nova, singularis & admirabilis) postquam impletum erat tempus æterno DEI consilio à condito Mundo præfinitum, complexa sit, h. e. in utero conceperit non quidem modo communi & usitato naturæ ordine ut cæteri homines (quod existimarunt Carpocratiani) sed prorsus novo, h. e. singulariter mirabili & mirabiliter singulari, absque Virili ulla commixtione, inperscrutabili Spiritû Sancti operatione, & gratiosâ altissimi obumbratione præter & supra naturam omnem, quiq; illæsa Matris Virginitate absq; ullo parientis dolore mirabiliter editus sit. *Illæsa etenim ipsa Virtus per inviolata Matris Virginei viscera membra infantis hujus sanctissimi eduxit, quæ postmodum per clausa ostia Juvenis membra introduxit, ut B. Augustini*
ver-

verbis utar. Egregie sane Chryfologus fermone 41. nos admonet, ne nimis accurate in nativitatem arque incarnationem Salvatoris inquiramus. quando sic ait. Ad thalamum sponsæ nisi satis proximus, nisi satis intimus, nisi bonæ conscientie, nisi laudabilis famæ, nisi probabitis vitæ nullus admittitur. Intra thalamum verò ipsum Virginem DEUS caput solam, suscipitur sola virginitas illibata. Unde ô homo his admonitus exemplis, æstima quis sis, quantum sis, qualis sis, & tunc demum cogita, utrum possis Dominicæ nativitatis penetrare secretum, utrum merearis ad illius pectoris cubiculum pervenire, ubi tota superni Regis, tota divinitatis requiescit Majestas; Utrum debeas humanis oculis, corporeis sensibus, conceptum virginis temerarius discusso attenderè: utrum possis ipsas DEL manus operantes sanctum sibi corporis templum intra alyum genitricis audax & curiosus arbiter intueri: conspectibus tuis absconditum seculis nudare mysterium, revelare tibi ipsis angelis invisibile sacramentum: & ita cœlesti fabricæ præsidere, ut deprehendas liquido tu quomodo DEUS penetrare clausæ carnis intraverit: quemadmodum sacri corporis in illo venerabili utero præter Virginis conscientiam lineamenta pinxerit: quomodo præter concipientis sensum mansura seculis ossa solidaverit: qualiter præter hominis ordinem, hominis veram produxerit formam: quemadmodum præter carnis sollicitudinem totam carnis assumpserit veritatem: qua ratione præter naturam nostræ carnis integram susceperit qualitatem: & si adhuc tibi liber non perpatuerit accessus, jam DEUS ex carne nunc assumere non potuit, quod in principio assumpsit ex limo? Imo quia totam DEO est possibile, & tibi ne ad minima quidem operum DEI possibile est pervenire, conceptum Virginis noli discutere, sed crede: DEUM voluisse nasci pie senti, quia facis injuriam, si requiris magnum dominicæ nativitatis sacramentum: fide percipe, quia ne minima quidem operum DEI assequi poteris sine fide. Quod ipsum idem alio in loco principio sermonis 143. repetit, quando, Debetur quidem, inquit, vobis natalitius sermo, sed ineffabile nativitatis Dominicæ sacramentum credere magis convenit, quam referre. Virgo peperit. Quod natura non habet, & usus nescit, ignorat ratio, mens non capit, pavet cælum, stupet terra, Creatura miratur, quomodo sermo narrabit humanus? Deniq; Evangelista conceptum Virginis, Virginis partum sicut humano sermone pandit, ita divino claudit arcano: Et hoc facit, ut homo, quod credere jussus est, discutere non præsumat. Quis attingit arcanum DEI? partum virginis? rerum causas? seculorum negotium, commercium divinitates & carnis? hominem Deumq; unum DEUM. Recte itaq; cû Jeremia Propheta dicimus; Hoc est opus novum quod fecit Dominus, quale nec

fa-

factum nec faciendum amplius super terram. Antiquitas quidem fabulosa comminiscitur Perseum Danaë Virgine natum. Itemq; Historiæ veteres, teste Seneca, Ancum Martium quartum Romanæ Urbis Regem genitum sine genitore constanter perhibent. Similiter nescio quid monstri monstrat ex Romanis literis Plinius, Tullum ex Ocrisia fatum sine satore. Verum vel Fabulas hæc esse, vel etiam stuprorum in magnis personis velamenta, non negant ipsi qui sunt hujus rei autores. *Impossibile enim est*, ait recte Epiphanius, *preter naturam quempiam in terra nasci*. Unicum hoc decuit Salvatorem nostrum, quia solus est ille admirabilis. Ex virgine autem nasci voluit, tum quod sic divina voluntas decreverat, tum quod ingressum nostri omnium Domini digniorem esse oporteret quam nostrum; Regius enim fuit introitus: tum etiam quia per Mulierem in hunc mundum mors intravit, salus per Virginem redderetur. Sine virili vero ullo semine & concupiscentia carnali hunc in mundum nasci conveniebat, quia commixtione seminis Viri & Mulieris natura immunda nascitur; jam vero Christum, quia genus humanum à peccato liberare debebat, oportebat purum & impollutum nasci; Decebat in super, ut, quemadmodum secundum æternam generationem est ἀμύτα, ita secundum temporariam naturam esset ἀνάτρωπος. Tantum itaque pietatis Mysterium, tantum divinæ dilectionis indicium, tantam divitiarum sapientiæ & scientiæ DEI profunditatem, tantam DEI cum homine & hominis cum DEO unionem, Ecclesia Christi per totum terrarum orbem dispersa, in præsentate festivitate, devotâ pietate, pia admirati ne, debita gratiarum actione concelebrat. Israelitæ Jubila tollebant arca foederis in castra veniente: Multo justius verâ propitiatorii arca Christo in carne ad nos veniente, lætatur Ecclesia, & tristem fortunæ lusum, quem vitæ hujus Euripus excitat, in sancto hoc cunarum Christi ludo ludit. In primitiva Ecclesia omnes in solemnioribus festis humi solitos cubare, nocturnum tempus, si quod è Ceremoniis publicis fuit reliquum, vigiliis, precationibus, & hymnis quibusdam piis de laudibus Natalium decantandis tribuisse vel Epiphanio teste, patet. Græci sua Thesmophoria Cereri dicata, propter aliquas saltem arandi & ferendi leges sibi communicatas & diem festum Minervæ acturi, pridie in foliis arborum cubarunt, & testificandæ gratitudinis ergo, omnes publicis custodiis asservatos, emiserunt, vinculisque levarunt. Æternis laudibus digna censetur illa vox Scipionis, qui hoc ipso die, quem propter res feliciter, contra Hannibalem gestas sanctum & religiosum habuit, citatus

B

reus,

reus, ad causam dicendam adesse nolens, Hodie, Inquit, litibus & jurgiis sus-
perfedere æquum sit, ego hinc extemplo in Capitolium ad Jovem Optim.
Max: cæterosque DEOS salutandos ibo, hisque gratias agam, quod mihi
& hoc ipso die, & sæpe alias egregiè Reipublicæ gerendæ mentem facultate-
remque dederunt; ut est apud Livium. Quanto magis nobis hæc ipsa dies,
quam memoriæ memorabilium DEI consecratam esse voluit Ecclesia, cara
esse debet & in pretio. Literariæ namque Reipublicæ cives in admirando hoc
incarnationis Mysterio meditando præ reliquis omnibus operosior in-
quisitionem instituere, atque excusso oculis animisque veterno, quem Eccle-
sia universa nobis natum prædicet, fideli & accuratâ mente cum D. Bernhardo
considerare debent *Admirabilem* scilicet in Nativitate: *Consiliarium* in prædi-
catione: *Deum* in operatione: *Fortem* in passione: *Patrem æternitatis* in
resurrectione; *Principem Pacis* in perpetuâ beatitudine. Adeste igitur & in
sanctuatio Domini devota mente hisce feriis convenite; tantam Divinæ
Charitatis tesseram, tam incomparabile salutis nostræ beneficium recolite:
recolite inquam, inter gaudia & veracordis jubila: ut non solum mens vestra
sed crassum quoque hoc & grave corpus lætitiæ hujus consors fiat. An-
geli pro nostrâ exultant salutè; quare nos ob illam lætari nolimus? Na-
talem Cyri Regis Persarum in hunc usque diem sacrum Perse habent, Re-
gisque manibus ob res præclare gestas, hostes devictos, triumphos actos,
divinos honores destinant, & diem ortus ipsius hilarem devotè transigunt.
Nos non Cyri Solis filii, sed veri Solis Justitiæ, Regum Regis, Exercituum
cælestium Principis non externo Chresto, sed interno lætitiæ oleo inuncti
genethlia celebrantes sursum corda tendere, cogitationes terrenas abycere,
rotosque nos Immanueli nostro devotos & dicatos esse decet. Celebre-
mus itaque eum diem Patriæ cælestis Natalem, non igne in aris vestalibus
accenso, ornatuve externo mutato, sed precum suavi suffitu, ex corde de-
voto, imò contrito spirante & nubes penetrante, & supra cælos omnes ad
JEHOVÆ sedem scandente: mutemus exuvias Adami veteris novâ nuptia-
li assumptâ veste: offeramus Munera σωτηριῶν & IMMANUELI nostro, pue-
ro *Nobis* nato, filio *Nobis* dato, seduloque caveamus, ne, qui semel in Nato
puerulo Diabolo ejusque membris renunciavimus, in ejus iterum recidamus
laqueum. Non enim desinit hostis antiquus, transfigurans se in Angelum
Licis, deceptionum laqueos ubique protendere, & quoquo modo fidem cre-
dentium corrumpat initare. Novit, cui adhibeat æltus cupiditatis; cui ille-
cebras

cebras gulæ ingerat: cui apponat incitamenta luxuriæ: Cui infundat Virus invidiæ. Novit, quem mœrore conturbet, gaudio fallat, quem metu opprimat. Omnium discutit consuetudinem, & ibi quærit causas nocendi, ubi quemque viderit studiosius occupari. Per baptismatis sacramentum Spiritus Sancti facti sumus templum. Nolite itaque ô mei! quos singulari amore complector, nolite inquam, omnes quotquot studiorum gratia hic vivitis, quique adhuc frangi estis, tantum habitatorem pravis de vobis actibus effugere, & Diaboli vos iterum subdicere servituti. Nolite vos associare circulatoribus & fucis quibusdam, qui licentiam & minimè ferendam, petulantiam *Cinesia*, qui Athenis contraria festa publicis celebrare solitus est, sectantes, sanctum vestrum ordinem diffamant; nec Apicii illius nepotum Principis sodalibus, qui (ut Orator alicubi eos depingit) in mensam veniunt, & de convivis auferuntur, crudique postridiè se rursus ingurgitant: qui Solem neque Occidentem, neque Orientem vident: qui Vino calentes noctu plateas bacchantium ritu percursitant, ensibus pavimenta platearum ad pugnam lacerant, nec humanis vociferationibus aliorum quietem & tranquillitatem publicam interrumbant: sed homine exuto in bruta conversi cum ratione insanunt, bestialem vitam præ humanâ jucundam æstimantes; Quos si natura bestias efformasset, quis illos in honesto hominum catu ferret. His moribus interim isti paternas pecunias turpiter dilapidant, in popinis grande æs constant, tandemque consumptis patrimoniis strenuè egent, nec rarò tam suavam scilicet vitam cum tristi inopiâ turpique nominis infamiâ commutare coguntur. Dolendum certe est, de cœtu Academico hujusmodi lamentationes audiri, quibus sibi ipsis periculum totique cœtui odium ac invidiam conciliant. Nec est quod ambigamus, quin maxima vestrum pars, à perversis hujusmodi moribus, grassationibus & plusquam Diabolicis vociferationibus alienissima sit, & animitus talia fieri & patrari doleat & ingemiscat. At bonos nonnunquam & probos *καθαρομένων & ἀλασθῶν* halitu velut contagioso & umbra pestilenti infici & culpam ab aliis commissam innocentes luere cernimus & experimus. Quod casus complures prohi dolor funesti & lugubres, quibus aures nostræ adhuc calent, animique horrent, testantur. Ideo moneo, rogo & pro eâ, quæ mihi divinitus nunc incumbit potestate, jubeo, ut diebus hisce festis piis precibus vacetis, à grassationibus & debaccharionibus nocturnis abstinatis, pacem Civitatis, in quam vos transmigrare fecit DOMINUS, monente

Jere-

GK

Jeremia, queratis, & pro eâ in eaque constituta Academia, Spiritus Sancti officina, & alma omnium nostrum Matre supplices oretis. Quia pax ejus Pax nostra est. Si vero monitio hæc nostra vilipensa fuerit, scient transgressores de medijs petulantiaë convenientibus vindicibus cogitatum, & certi quid decretum esse. Neque verò quiritemini cum illis *nepotibus*, ideo nulla hic esse Studiosorum Privilegia. Habet Academia nostra ad honestam immunitatem PRIVILEGIA, non ad peccandi licentiam PRAVILEGIA.

// Non possum etiam facere, quin ad finem hujus Programmatis illos, qui hæctenus apud nos sub titulo Studiosorum latitarunt, neque ex lege Academiaë nomina sua in matriculam referri curarunt, moneam, ut ante ingressum novi jamjam instantis anni, (quem huic Academiaë, Ecclesiaë, Urbi, totique Reipubliq. Christianaë ac omnibus & singulis, faustum, tranquillum & salutarem precor), id agant, quo inter veros & legitimos Cives Academicos referantur h. e. nomen mihi p. t. Rectori sine ulteriori morâ profiteantur, nec suo sibi jumento accersant malum.

P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus ipso festo Nativitatis Christi, Anno cIo Ibc LXI.

cebras gulæ ingerat: cui apponat incitamenta
 invidiæ. Novit, quem mœrore conturbet, ga
 primat. Omnium discutit consuetudinem, &
 bi quemque viderit studiosius occupari. Pe
 Spiritus Sancti facti sumus templum. Nolite i
 amore complector, nolite inquam, omnes quo
 vivitis, quique adhuc frangi estis, tantum habita
 bus effugere, & Diaboli vos iterum subicere se
 ciare circulatoribus & fucis quibusdam, qui licet
 perulantiam *Cinesia*, qui Athenis contraria festa
 sectantes, sanctum vestrum ordinem diffamant
 Principis sodalibus, qui (ut Orator alicubi eos d
 & de convivis auferuntur, crudique postridiè s
 Iem neque Occidentem, neque Orientem viden
 plateas bacchantium ritu percurstant, ensibus
 gniam lacessunt, nec humanis vociferationibus a
 quillitatem publicam interturbant: sed homi
 cum ratione insaniunt, bestialem vitam præ hum
 Quos si natura bestias efformasset, quis illos in
 rer. His moribus interim isti paternas pecunia
 pinis grande æs constant, tandemque cons
 egent, nec raro tam suavem scilicet vitam cum
 nis infamiâ commutare coguntur. Dolendum
 mico huiusmodi lamentationes audiri, quibus
 cœtui odium ac invidiam conciliant. Nec est
 xima vestrum pars, à perveris huiusmodi mori
 quam Diabolicis vociferationibus alienissima
 patrari doleat & ingemiscat. At bonos nonnun
 τών & ἀλασθρών halitu velut contagioso & um
 pam ab aliis commissam innocentes luere cernit
 casus complures proli dolor funesti & lugubres
 huc calent, animique horrent, restantur. In
 quæ mihi divinitus nunc incumbit potestate, jube
 precibus vacetis, à grassationibus & debacchari
 sis, pacem Civitatis, in quam vos transmigrare f

fundat Virus
 em metu op
 as nocendi, u
 sacramentum
 quos singulari
 um gratia hic
 de vobis acti
 lite vos aslo
 è ferendam
 re solitus est,
 lius nepotum
 sam veniunt,
 itant: qui So
 alentes noctu
 earum ad pu
 & tranquil
 rura converfi
 æstimantes;
 um cætu fer
 idant, in po
 onis strenue
 pique nomi
 cœtu Acade
 alum totique
 us, quin ma
 bus & plus
 talia fieri &
 os καθαριμά
 nfici & cul
 nus. Quod
 es nostræ ad
 go & pro eâ,
 lce festis piis
 mis abstinea
 IS, monente
 Jere

